

Het Meertheater

NIEUWSBRIEF 2015-2

9^e JAARGANG

OKTOBER 2015

Beste toneelliefhebber,

Nog even en Het Meertheater begint aan zijn tournee van 'Aan het eind van de aspergetijd'. De afgelopen maanden hebben onze spelers, onze repetitor Mieke Veerman, onze regisseur Theo van Groningen en andere nauw betrokkenen hard en intensief gewerkt aan de voorstelling.

Het maken van een toneelvoorstelling is een intiem, kwetsbaar, spannend en soms (zenuw)slopend proces dat in alle stilte en anonimiteit plaatsheeft, maar zo langzamerhand staan onze getalenteerde makers te popelen om het resultaat aan u, het theaterpubliek, te laten zien. Een voorstelling komt immers pas echt tot leven met publiek erbij.

Reserveer nu reeds uw kaart(en) en verzeker u van een (goede) plaats in een van de gezellige, sfeervolle theaters en zalen die we tijdens onze tournee aandoen. Onderaan deze nieuwsbrief staat de tourneelijst. Reserveren kan via onze site, www.hetmeertheater.nl en in een enkel geval bij het desbetreffende theater. Daarover geeft de site verder uitsluitsel.

In deze nieuwsbrief informeren we u over de laatste wetenswaardigheden omtrent de voorstelling, maar staan, zoals u verderop kunt lezen, onze spelers centraal.

Zij vertellen iets over henzelf, over de voorstelling, over hun personages en over het repetitieproces.

SPELEN MET ZENDERS

Een noviteit voor Het Meertheater is tijdens de nieuwe tournee het gebruik van zendmicrofoons of headsets. Tijdens de vorige tournee, van de zowel artistiek als commercieel succesrijke dubbelvoorstelling 'Nu even niet/Nu even wel' van Maria Goos, kregen we in de grotere en akoestisch iets minder voorbeeldige zalen geregeld klachten over de verstaanbaarheid. Dat hopen we nu te verhelpen met de zendertjes, waarmee onze actrices worden uitgerust. Dat betekent dat u in de zaal niet alleen elke subtiliteit in de tekst goed kunt volgen, maar ook dat elk zuchtje, elke mompel verstaanbaar zal zijn. Het betekent voor de spelers ook een andere, 'stillere', kleinere manier van spelen.

ONZE ACTRICES

Onze actrices in 'Aan het eind van de aspergetijd' zijn Sanne van Boxsel, Linda Reus, Liese van Velsum en Marjo Leupers. Zij zijn begin dit jaar gekozen uit een grote groep enthousiaste auditanten.

De Noord-Hollandse toneelgroep Het Meertheater, opgericht in 2005, werkt met mensen met een passie voor toneel en wil een kweekvijver zijn voor talentvolle (amateur)spelers.

EVEN VOORSTELLEN

Sanne van Boxsel – Sophie

Sanne van Boxsel speelt Sophie. Ze is veruit de jongste en speelt de jongste. „Ik ben 24, Sophie is een jaar of 20.” Sanne, afkomstig uit Haarlem, heeft de theaterschool gedaan. Recentelijk is ze afgestudeerd aan de Filmacteuropopleiding in Amsterdam. „Ik wilde gewoon weer eens toneel spelen. Film vind ik super, maar ik wil ook weer wat groter spelen. Nog meer ervaring opdoen.” Sanne speelt momenteel in 'Arjuna' van Hugo Metsers. De speelfilm is tamelijk recent opgenomen en ook al uit.

Marjo Leupers – Francien

De theaterpassie van Marjo Leupers (Francien) is duidelijk. Zij heeft theaterwetenschappen gestudeerd. „Ja, ik heb iets met toneel. Ik heb in toneelvoorstellingen gespeeld, ook geregisseerd.” Ze werkt als fulltime docent drama in Heerhugowaard. Ze woont in Edam.

Marjo: „Een collega zei tegen me: ‘Jij kunt wel zeggen, jullie moeten jullie tekst kennen. Ga zelf maar eens op het toneel staan.’ Toevallig had ik toen in een café in Hoorn gezien dat Het Meertheater spelers zocht. Ik dacht meteen: laat ik dat maar weer eens gaan doen na al die jaren. Proberen.

Nou, dat is wonder boven wonder gelukt, want er waren heel veel mensen op auditie. Zoveel had ik helemaal niet verwacht.”

Marjo heeft onder meer grote musicals geregisseerd. „Dat is een hell of a job. Ik deed dat in samenwerking met andere collega's, maar ik had de eindregie. Het leek mij daarom een keer heel fijn om zelf geregisseerd te worden. En dat klopt, ik vind dat ook heerlijk. Ik ben niet overal verantwoordelijk voor.”

Liese van Velsum – Kitty

Liese van Velsum (Kitty), woonachtig in Zwaag, speelt sinds haar achttiende toneel. Ze speelde, met tussenpozen, bij verschillende amateurgezelschappen in de regio West-Friesland, waaronder bij Kunst naar Kracht in Hoorn, Euripides in Grootebroek, Vondel in Lutjebroek, het Mosterdzaadje in Wijdenes en De Vriendenkring in Zwaag. Liese werkt in Wognum, bij Leekerweide, een woongemeenschap voor mensen met een verstandelijke beperking. Ze werkt daar op de dagbesteding. Opvallend is dat ook haar toneelzus Linda Reus daar werkt. „Ik kwam er bij Het Meertheater pas achter dat Aggie, ‘mijn zus’, ook bij Leekerweide werkt. We kenden elkaar niet. Dat we elkaar dan hier ontmoetten, is wel bijzonder.”

Liese was voor de rol van Kitty in eerste instantie niet uitgekozen. „Het werd een andere kandidaat. Dat was prima. Ik vond het leuk om auditie te doen. Na een paar weken werd ik gebeld of ik alsnog deze rol wilde spelen, omdat de actrice die Kitty aanvankelijk zou spelen zich wegens gezondheidsklachten had teruggetrokken.

Dat was een omschakeling, ik had er niet meer op gerekend, maar was blij met deze uitdaging.

Het is fijn dat deze actrice, Ingrid Bank, toch betrokken kan zijn bij de voorstellingen. Regelmatig is zij bij de repetities aanwezig. Ze zal tijdens de uitvoeringen hand- en spandiensten verrichten en ons aan de zijlijn bijstaan.”

Linda Reus – Aggie

Linda Reus uit Grootebroek speelt Aggie (Agnes). Ze speelde bij Peleton, de toneelclub van haar werkgever Leekerveide in Wognum. Linda: „Ik heb een aantal jaar achtereen toneel gespeeld. Kreeg kinderen en ben gestopt. Maar een paar jaar geleden begon het weer te kriebelen. Ik heb toen meegedaan aan ‘Meisjes van 80’, een locatie-theaterstuk over de ruilverkaveling. Dat was heel leuk om te doen. Ik heb daarna wat rondgekeken en gewacht tot zich iets aandienende wat mij interesseerde. Ik las over de audities van Het Meertheater en dacht: ik doe het, ik zie wel wat ervan komt. Ik heb niks te verliezen.”

HET TONEELSTUK

‘Aan het eind van de aspergetijd’ in het kort



poster Aspergetijd

Het Meertheater kiest voor oorspronkelijk Nederlands repertoire met een realistische inslag dat stof tot nadenken geeft. Daarin past ‘Aan het eind van de aspergetijd’ van Frank Houtappels (*Gooische vrouwen, 't Schaep*, veel toneelstukken). Het is een herkenbare, toegankelijke tragikomedie, met spitse en vaak geestige dialogen, die deels speelt in een kapsalon.

In ‘Aan het eind van de aspergetijd’ proberen vier vrouwen, drie van boven de veertig, één van begin twintig, zich los te maken uit hun benauwende milieu.

De zusters Aggie en Kitty zijn een toonbeeld van burgerlijke deugdzaamheid en liefdadigheid. Hun levens zijn ordelijk en overzichtelijk. Dat verandert met de komst van de jongste zus Francien, actrice te Amsterdam. Tussen de zusters blijkt onderling veel oud zeer te zitten. Aggies dochter Sophie is bovendien verslingerd geraakt aan een jonge Pool, een aspergesteker. Kitty’s man, de dorpsarts, kan worden beschouwd als de grote afwezige die op de achtergrond heel aanwezig is.

‘Een apart stuk’

Liese: „Ik vind het een leuk toneelspel. Ik kende het niet. Er is ook een film van gemaakt. Die is op You Tube te zien. Ik heb hem bekeken. De film komt wel iets overeen met wat wij doen, maar wat wij brengen is totaal iets anders.”

Marjo: „De essentie van het stuk is, denk ik, dat we allemaal een bord voor ons kop hebben. Je hoeft geen medelijken met ons, de personages, te krijgen.

Ik bedoel, je mag wel om ons lachen, zoals om al die gekke dingen die we tegen elkaar zeggen, maar je hoeft geen medelijden met ons te hebben.”

‘Het gaat ook erg over vrijheid’

Sanne: „Het gaat voor mij over vier individuen die graag samen willen zijn. Ieder leidt een beetje zijn eigen bekrompen leven.

In dat kringetje blijven ze ronddraaien. Ik denk dat het daar erg over gaat, over vrijheid.”

Liese: „Er zit veel wrok tussen de zussen, zeker tussen Francien en Kitty. Wat Francien niet weet is dat Kitty veel boosheid heeft omdat ze denkt dat Francien met haar man aan het rommelen is.”

‘Overspel is een hot item’

Liese: „Het thema is herkenbaar, denk ik. Overspel is een hot item. Kitty merkt aan Wim, haar man, dat er iets met hem is, maar ja, wat? Ze denkt ook dat het aan haar ligt. Ze zegt in het eerste deel ook niet voor niets ergens: *‘Hij is op me uitgekeken.’* Ze heeft een vermoeden. Ze weet ook van zichzelf dat ze er niet jonger op wordt. Haar jongste zus Francien vindt ze leuker, spannender, onafhankelijker. Eens in de maand logeert Kitty’s man bij Francien in Amsterdam omdat hij naar een of ander congres moet. Kitty heeft argwaan en daar komt die wrok ook een beetje vandaan. Ze houdt van haar zus, maar met wat ze denkt dat er gebeurt, kan ze niet goed overweg.”

DE PERSONAGES

‘Francien voelt zich aangevallen’

Marjo: „Ik zou Francien, de zus die ik speel, niet een intrigante willen noemen. De zussen zien dat misschien wel zo, maar Francien zet dat niet bewust in. Zij denkt op zeker moment juist: het moet klaar zijn. Zij voelt zich aangevallen door de beide zussen. Ze is dat op een gegeven moment zo zat, dat ze zegt, maar zo is het helemaal niet. Het zit heel anders!”

‘Kitty is het leukst als ze loskomt’

Liese speelt Kitty, de oudste van de drie zussen. Kitty is een chique vrouw, de echtgenote van de dorpsarts. „‘Aan het eind van de aspergetijd’ bestaat uit twee bedrijven met een pauze ertussen, maar voor mij als speelster is het een stuk in drie bedrijven. In het eerste bedrijf zit ik in de kapsalon, ben ik met mijn zus Aggie. In het tweede bedrijf, na de pauze, volgt de confrontatie. Dan zie je een heel andere kant van haar. In het derde bedrijf ben ik aardig aan de pimpel geweest. Dat vind ik heel leuk om te spelen, dat ik een beetje los kan zijn. Als een comédienne? Ja, misschien wel, ik zou het wel mooi vinden als dat een beetje overkomt.”

‘Sophie is een strijdlustige meid’

Sanne: „Ik vind Sophie een strijdlustige meid. Ze is op zoek naar vrijheid. Ze is het vooral zat om haar dagelijkse ding te doen. Ze krijgt sowieso totaal geen vrijheid van haar moeder. Bij de Polen, die aspergesteken, heeft ze dat wel. Ik denk dat ze daarom ook uit huis gaat.”

Sanne: „Ik vind Sophie ook een heel mooi personage, ook omdat ze heel herkenbaar is.

Ik heb bijvoorbeeld een vriendin die ook enigszins kort gehouden wordt door haar ouders. Ze mag niet uit huis. Haar autorijbewijs heeft ze pas op haar vijftiende gehaald, terwijl dat ze dat op haar achttiende al wilde... Ik denk dat veel mensen dat wel herkennen.”

‘Aggie is een heel akelige vrouw’

Linda: „Nee, Aggie, is niet de meest sympathieke zus van de drie. Ze is een verbitterde vrouw, ze voelt zich in de steek gelaten. Het is een heel akelige vrouw, zoals ze tegen haar dochter doet. Ze wil haar dochter heel erg bij zich hebben. Dat herken ik zelf absoluut niet. Ik denk juist dat het goed is om je kinderen op een bepaalde leeftijd los te laten. Ik spreek daarbij uit ervaring. Toch is het een boeiende rol om te spelen, om zo’n vrouw te spelen met die nare trekjes, met dat bezitterige. Ik hoop dat ik dat kan laten zien, dat ik dat er uit kan halen. Dat is voor mij de uitdaging.”

DE THEMATIEK

‘Mislukte levens, dat is de kern van het stuk’

Marjo: „Ik vind geen van de figuren tragisch. Ze zijn mislukt. Zelfs Sophie mislukt, ja, voordat ze maar überhaupt kan uitbloeien, is ze al geknot. Het zijn in mijn beleving echt levens die mislukt zijn. Volkomen mislukte levens. Dat is de kern van het stuk. En daar dan je ogen voor sluiten.”

Marjo: „Maar ik vind ze beslist niet tragisch, want ze doen het ook zichzelf aan. Ze komen niet tot inzicht. Francien ook niet.

Zij vertelt dan wel wat er vroeger gebeurd is en dat ze zich nooit heeft kunnen overgeven aan een man, behalve dan die ene keer, uiteindelijk gaat ook zij er weer vandoor als ze via haar agent een of ander flutaanbiedinkje aangeboden krijgt. Dan laat ze haar zussen ook weer in de steek.”

‘Het is heel schrijnend ook’

Liese: „Het is ook heel schrijnend. Ik denk dat Kitty in haar achterhoofd wel weet wat er echt speelt, maar dat ze dit verdrongen heeft. Ze komt uit een bekrompen milieu, waar je over bepaalde zaken niet praat. Ze houdt van haar man, de dorpsarts, en hij houdt van haar. Tegelijk heeft hij er een beetje spijt van dat hij niet voor zichzelf heeft gekozen. Hij is niet degene die hij zou willen zijn. Ik kan me dan niet voorstellen dat je gelukkig bent.”

HET MAAKPROCES

‘We willen er alles uithalen wat erin zit’

Linda: „Ik vind het steeds leuker worden. Je ontdekt in het toneelstuk steeds nieuwe dingen, steeds meer details.”

Marjo: „Wat mij vooral bevalt, is het maken, het proces. Dat je met zijn allen iets maakt, iets wat er uiteindelijk moet stáán. Dat is voor mij vergelijkbaar met een sportwedstrijd. Van origine ben ik eigenlijk een sporter, een handbalster. De spanning die het met zich meebrengt, vreet aan me. Tegelijkertijd vind ik het enig.”

Toneelspelen stelt andere eisen dan in een film acteren, zegt Sanne.

„Daar heb ik in het begin wel even mee geworsteld.” De omslag van film naar toneel maak je niet zomaar, heeft ze tijdens de repetities ervaren. „Dan riep Theo (regisseur Van Groningen): ‘Ik zie het niet! Ik zie het niet!’ Waarop ik dan terugriep: ‘Als je dit voor de camera doet, zie je het wel heel goed!’ Nu heb ik dat leren omzetten naar open spelen. Voor mij was dat een hele omschakeling. Een leerproces.”

Linda: „Ik zie het hele stuk als een geweldige uitdaging. Dat gevoel hebben we allemaal. Dat zit in ons alle vier. Om er alles uit te halen. Om er met zijn allen iets moois van te maken.”

DE TOURNEE

Speellijst 2015:

24 oktober, 20.00 uur, Het Vikingschip, Den Oever (try-out)

30 oktober, 20.00 uur, De Kreek, Bangert & Oosterpolder, Hoorn (try-out)

6 november, 20.30 uur, Het Pakhuis, Hoorn (première)

7 november, 20.30 uur, Het Pakhuis, Hoorn

13 november, 20.00 uur, Op Stap, Hoogwoud

14 november, 20.30 uur, De Drommedaris, Enkhuizen, € 12

16 november, 20.00 uur, Het Polantheater, Amsterdam.

20 november, 20.00 uur, Verenigingsgebouw, Bovenkarspel.

21 november, 20.00 uur, Sarto, Andijk.

27 november, 20.00 uur, Pancratiuskerk, Oosterblokker.

28 november, 20.00 uur, De Schoof, Wervershoof.

*Toegangsprijs € 10
(tenzij anders vermeld).*

De productie van Het Meertheater wordt mede mogelijk gemaakt met financiële steun van de gemeenten

Hoorn



Enkhuizen



Het Westfriesland Fonds,  Westfriesland  fonds

het VSBfonds,



het BNG Cultuurfonds



en het Prins Bernard Cultuurfonds.



www.hetmeertheater.nl onder meer voor reserveren, voor meer (achtergrond)informatie en voor de nieuwsbrief van mei 2015.